Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

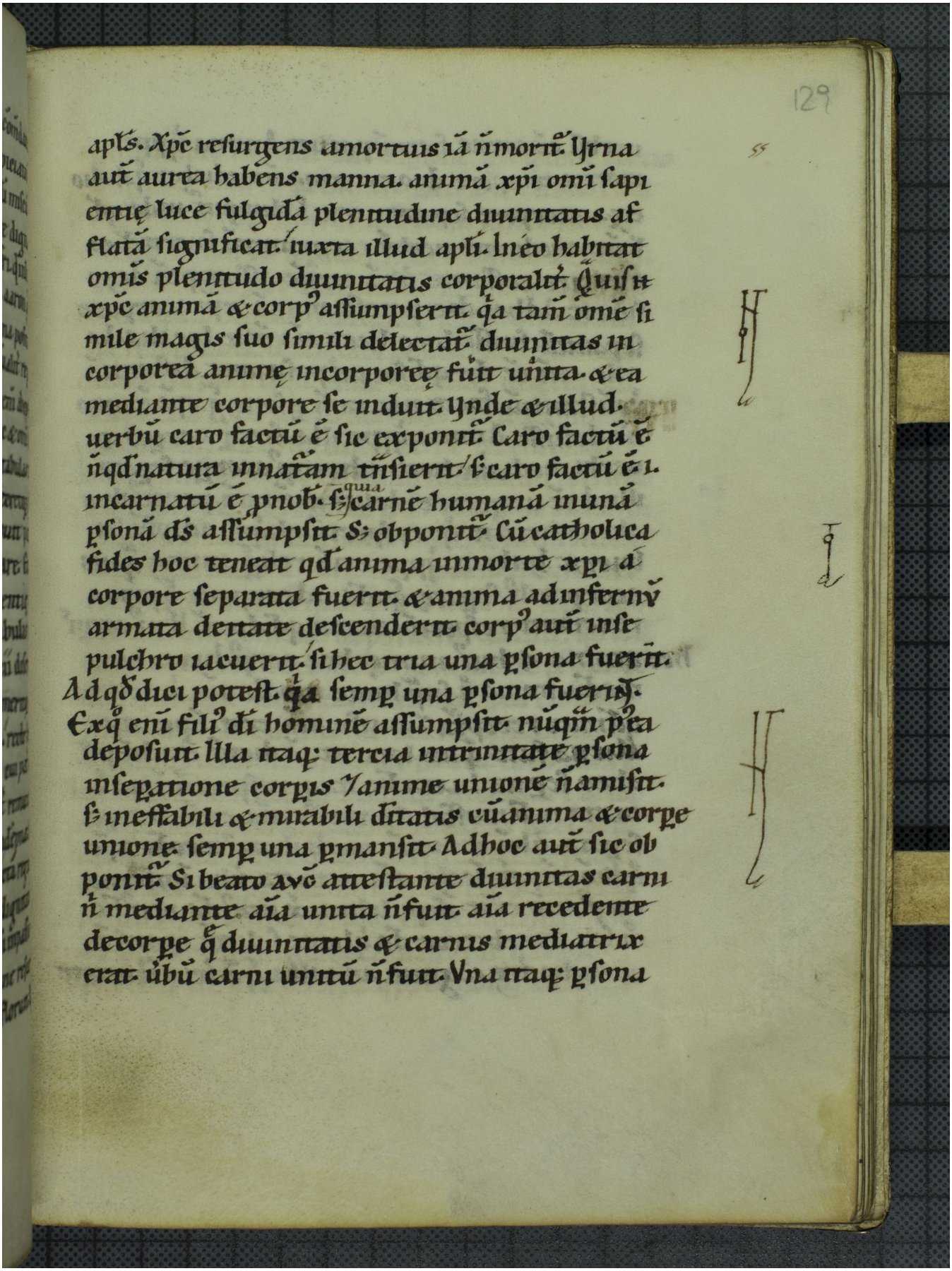

129

aplis. Xpc resurgens amortuus iã ñ mortũ. Yrna
aut aurea habens manna. anima xpi omi sapi
entie luce fulgida plenitudine diuinitatis af
flata significat. iuxta illud apli. In eo habitat
omis plenitudo diuinitatis corporaliter. Quis ut
xpc anima & corp assumpserit. qa tam ome si
mile magis suo simili delectat. diuinitas in
corporea animę incorporeę fuit uinita. & ea
mediante corpore se induit. Ynde & illud.
uerbũ caro factũ ẽ sic exponit. Caro factũ ẽ
ñ qd natura innata tñ sierit. s caro factũ ẽ. i.
incarnatũ ẽ pnob. s. quia carne humana in una
psona ds assumpsit. S: obponit. Cũ catholica
fides hoc teneat qd anima in morte xpi a
corpore separata fuerit. & anima ad infernũ
armata dentate descenderit. corp aut in se
pulchro iacuerit. si hec tria una psona fuerit.
Ad qd dici potest. qa semp una psona fuerit.
Exq enim filius di hominem assumpsit. nũqm p ea
deposuit. Illa itaq: tercia interuitate psona
in separatione corpis / anime unionem ñ amisit.
s ineffabili & mirabili ditatis cũ anima & corpe
unione semp una pmansit. Ad hoc aut sic ob
ponit. Si beato avo attestante diuinitas carni
ñ mediante aia unita ñ fuit. aia recedente
de corpe q diuinitatis & carnis mediatrix
erat. ubũ carni unitũ ñ fuit. Vna itaq: psona